

ศาสตราจารย์ ดร. อภินันท์
อานันท์

**ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก
ต้นฉบับเดิม**

เปิดกรูได้ที่เมืองสวรรค์โลก มีคำ
กล่าวในหนังสือชื่อว่า ผู้ใดมีไว้ประจำ
บ้านเรือนมีอันสงสยงได้สร้างพระเจดีย์
ทองคำสูงเทียมเทวโลก และบ็องกัน
ภยันตรายต่างๆ ทำมาหากินเจริญฯ

หนังสือ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ผู้ใดสร้างไว้สวดมนต์ สักการะ
บูชาเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ และจะมีความ
สุขสิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบัน กาล

อนาคต และภายนอกหน้าภาคหน้า ด้วย
อำนาจของความเคารพในพระคาถาน

สร้างครบ ๗ วัน ครบอายุ หมด
เคราะห์โสภทุกประการ ฯ

ประวัติกล่าวไว้ต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนัม
คำกล่าวไว้ในหนังสือแนะนำว่าศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้
ได้ได้สวดมนต์ภาวนาทูกำเข้าแล้ว ผู้นั้น
จะไม่ไปตกอบาขภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับ
บ้านเรือนก็อาจป้องกันอันตรายต่างๆ จะ
ภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิ-
สงส์ก็ไม่เท่าภาวนาพระคาถานครั้งหนึ่ง
ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยม ยักษ์ ทมิ
อทิธฤทธิจะเนรมิตรแผ่นอิฐเป็นทองคำ

ก่อนเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้น
 ขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่
 เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ แล
 มีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิม
 นี้้อีกหลายประการ ฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมือง
 สวรรคโลก เป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบ
 ลานจึงแปลเป็นอักษรไทย (พระภิกษุ
 แสง) หลวงธรรมาธิกรณ์ได้มาแต่พระ
 แทนศิลาอาสน์มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใด
 บริจาคทรัพย์สร้างถวาย พระภิกษุสงฆ์
 สามเณร หรือ ญาติ-มิตรสหาย จนครบ
 ๗ วัน หรือครบอายุปัจจุบันของตน จะ

บังเกิดโชคลาภทำมาค้าขายเจริญ พัน
 เกราะห้และภัยพิบัติทั้งปวง

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนั้นว่าดังนี้

๑. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง วังจะ
 โส ภะคะวาฯ อิติปิ โส ภะคะวา สัมมาสัม
 พุทฺโธ วังจะ โส ภะคะวาฯ อิติปิ โส ภะคะ
 วา วิชชาจะระณะสัมปันโน วังจะ โส ภะ
 คะวาฯ อิติปิ โส ภะคะวา สุคะโต วังจะ
 โส ภะคะวาฯ อิติปิ โสภะคะวา โลกะวิภู
 วังจะ โส ภะคะวาฯ

๒. อะระหัง ตัง สະระณัง กัจฉามิ
 อะระหัง ตัง สิริสะตา นะมามิ สัมมาสัมพุท
 ฐัง สະระณัง กัจฉามิ, สัมมาสัมพุทฺฐัง
 สิริสะตา นะมามิ, วิชชาจะระณะสัมปันนัง

สระระณัง กัจฉามิ วิชชาจะระณะสัมปันนัง
 สิริระสา นะมามิ, สุกะตัง สระระณัง กัจฉามิ,
 สุกะตัง สิริระสา นะมามิ โลกะวิทัง สระ
 ณัง กัจฉามิ, โลกะวิทัง สิริระสา นะมามิ

๓. อิติปิโส ณะกะวา อะนุตตะโร
 วัจจะโส ณะกะวาฯ อิติปิโส ณะกะวาฯ
 ปุริสธัมมะสาระถิ วัจจะโส ณะกะวาฯ
 อิติปิโส ณะกะวา สัตถาเทวะมะนุสสานัง
 วัจจะโส ณะกะวาฯ อิติปิโส ณะกะวา
 พุทโธ วัจจะโส ณะกะวาฯ

๔. อะนุตตะรัง สระระณัง กัจฉามิ
 อะนุตตะรัง สิริระสา นะมามิ ปุริสธัมมะ
 สาระถิ สระระณัง กัจฉามิ, ปุริสธัมมะสา
 ระถิ สิริระสา นะมามิ, สัตถาเทวะมะนุส

สานัง สระฉงั กัจฉามิ, สัตถาเทวะมะ
 นุสสานัง สีระสา นะมามิ, พุทฺธัง สระ
 ฉงั กัจฉามิ, พุทฺธัง สีระสา นะมามิ อิติ
 ปีโสกะกะวาฯ

๕. อิติปี่โส กะกะวา รุปะขันโธ, อะ
 นิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมบันโน อิติ
 ปี่โส กะกะวาฯ อิติปี่โสกะกะวาเวทะนา
 ขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมบัน
 โน อิติปี่ โส กะกะวาฯ อิติปี่ โส กะกะวา
 สัตถุญจันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ
 สัมบันโน อิติปี่ โส กะกะวาฯ อิติปี่โส กะ
 กะวา สัจจาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะ
 ปาระมี จะ สัมบันโน อิติปี่ โส กะกะวาฯ
 อิติปี่ โส กะกะวา วิญญูญณะขันโธ อะนิจ

จะลักขณะปารมีย์ จะ สัมบันโน อิติปิ
โส ณะคะวาฯ

๖. อิติปิ โส ณะคะวา ปะณะวีจกระ
วาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสาธาตุสัม
มาทียานะสัมบันโนฯ อิติปิ โส ณะคะวา
เตโชจกระวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติง
สา ธาตุสัมมาทียานะสัมบันโนฯ อิติปิ โส
ณะคะวา วาโยจกระวาพะ จาตุมะหาราชิกา
ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทียานะสัมบันโนฯ
อิติปิ โส ณะคะวา อาโปจกระวาพะ จาตุมะ
หาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทียานะ
สัมบันโนฯ อิติปิ โส ณะคะวา อากาสจก
ระวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา
ธาตุสัมมาทียานะสัมบันโนฯ

๓. อิติปิ โส ภะคะวา ยามาธาตุ
 สัมมาทิยานะสัมบันโนฯ อิติปิ โส ภะคะ
 วา ตุสสีตา ธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโนฯ
 อิติปิ โส ภะคะวา นิมมานะระติ ธาตุสัม
 มาทิยานะสัมบันโนฯ อิติปิ โส ภะคะวา
 กามาวะจะระธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโนฯ
 อิติปิ โส ภะคะวา รูปาวะจะระธาตุสัมมา
 ทิยานะสัมบันโนฯ

๔. อิติปิ โส ภะคะวา ปะณะมะณา
 นะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโนฯ อิติปิ โส
 ภะคะวา ทุติยะฉานะธาตุสัมมาทิยานะสัม
 บันโนฯ อิติปิ โส ภะคะวา ตะติยะฉานะ
 ธาตุสัมมาทิยานะสัมบันโนฯ อิติปิ โส ภะ
 คะวา จะตุตตะฉานะธาตุสัมมาทิยานะ

สัมปັນโนฯ อิติปี้ โส ณะกะวา บัญจะมะ
 ฌานะธาตฺตสัมมาทิยานะสัมปັນโน ฯ

๘. อิติปี้ โส ณะกะวา อากาสาณัญ
 จายะตะนะเนวะสัณฺณานาสัณฺณายะตะ
 นะอะรุปาจะระธาตฺตสัมมาทิยานะสัม
 ปันโนฯ อิติปี้ โส ณะกะวา วิญญาณัญจา
 ยะตะนะเนวะสัณฺณานาสัณฺณายะตะนะ
 อะรุปาจะระธาตฺตสัมมาทิยานะสัมปัน
 โนฯ อิติปี้ โส ณะกะวา อากิณฺจัญญายะตะ
 นะเนวะสัณฺณานาสัณฺณายะตะนะอะรุปา
 จะระธาตฺตสัมมาทิยานะสัมปันโน ฯ

๑๐. อิติปี้ โส ณะกะวา โสตาปฏี
 มัคคะธาตฺตสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปี้
 โส ณะกะวา สักกิทาคาปฏีมัคคะธาตฺ

สัมมาทิยานะสัมบันโน ๑ อิติปิ โส ภะคะ
 วา อะนาคาปฏิมัคคะชาตฺสูสัมมาทิยานะ
 สัมบันโน ๑ อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัต
 ตะปฏิมัคคะชาตฺสูสัมมาทิยานะสัมบันโน ๑

๑๑. อิติปิ โส ภะคะวา โสตาอะระ
 หัตตะปฏิมัคคะ ชาตฺสูสัมมาทิยานะสัมบัน
 โน ๑ อิติปิ โส ภะคะวา สักกิทากาอะระ
 หัตตะปฏิมัคคะ ชาตฺสูสัมมาทิยานะสัมบัน
 โน ๑ อิติปิ โส ภะคะวา อะนาคาอะระ
 หัตตะปฏิมัคคะ ชาตฺสูสัมมาทิยานะสัมบัน
 โน ๑

๑๒. กุสะลาธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา
 อะอายาวะชวัง พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ
 ชมภูทึปฺปญฺจะอิสสะโร กุสะลา ธัมมา นะโม

พุทฺธายะ นะโมธัมมายะ นะโมสังฆายะ
 ปิณฺณจะพุทฺธานะมามีหัง อาปามะจุปะ ที
 มะสังอังขุ สังวิธาปุกะยะปะ อุปะสะชะ
 สุกฺเขปาสายะ โสโสสะสะ อะอะอะอะนิ
 เตชะสุเนมะภูจะนาวิเว อะสังวิสุโร ปุสะ
 ภูพะ อิสะวาสุ สุกฺสะวาอิ กุสะลา ธัมมา
 จิตฺตวิธัตถิ ฯ

๑๓. อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง
 อะอายาวะชีวัง พุทฺธัง สะระณัง กัจฉามิ
 สาทิพฺธิปิณฺณจะอิสะโร ธัมมา ฯ

๑๔. กุสะลา ธัมมา นันทะวีสังโก
 อิตฺตัสัมมาสัมพุทฺโธ สุกฺกะลาโน ยาวะชีวัง
 พุทฺธัง สะระณัง กัจฉามิ จาตุมะหาราชิกา
 อิตฺตัสะโร กุสะลา ธัมมา อิติวิชชาจะระณะ

สัมปັນโน อุกุยวะตาวะติงสา อิสสะโร
 กุสะลา รัมมา นันทะปัณฺเฑจะสุกะโต โลกะ
 วิฑู มะหาเอโอยาวะชีวัง พุทฺธัง สະระณัง
 กัจฉามิ ยามาอิสสะโร กุสะลา รัมมา
 พรหมมาสัททะปัณฺเฑจะ สัตตะสัตตาปาระมี
 อะนุตตะโรยะมะกะขะยาวะชีวัง พุทฺธัง
 สະระณัง กัจฉามิ ฯ

๑๕. ตุสสีตาอิสสะโร กุสะลา รัมมา
 ปุยะปะกะปุริสะรัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง
 พุทฺธัง สະระณัง กัจฉามิ ฯ

๑๖. นิมมานะระติ อิสสะโร กุสะลา
 รัมมา เหตุโปวะ สัตตาเทวะมะนุสสานัง
 ตะตะยาวะชีวัง พุทฺธัง สະระณัง กัจฉามิ ฯ

๑๗. ปาระนิมิตตะอิสสะโร กุสะลา
 รัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะ

นัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะยะยาวะชีวัง
พุทธัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

๑๘. พรหมมาอิสสะโร กุสะลา
ธัมมา นัจจิปัจจะยา วินะปัญจะ กะกะวะ
ตา ยาวะ นิพพานัง สาระณัง กัจฉามิ นะ
โมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัส
สะ พุทธิลาลอกะลากระกะนา เอเตนะ
สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุตุ หุตุ หุตุ สะวา
หายะ ฯ

๑๙. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัม
มัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ
मितติ มิตติ จิตติ จิตติ อตติ อตติ มะยะสุ
สุวัตถิ โหนตุ หุตุ หุตุ หุตุ สะวาหายะ ฯ

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทะสา

วัง พรหมมะสาวัง มหาพรหมมะสาวัง
 จักกะวัตีสาวัง มหาจักกะวัตีสาวัง เทวา
 สาวัง มหาเทवासาวัง อีสีสาวัง มหา
 อีสีสาวัง มุนีสาวัง มหามุนีสาวัง
 สัปปริสาวัง มหาสัปปริสาวัง พุทธะสา
 วัง บัจเจกะพุทธะสาวัง อระหัตตะสา
 วัง สัพพะ สัทธา วิชาระรานังสาวัง สัพ
 พะโลกา อิริยานังสาวัง เอเตนะสัจเจนะ
 สุวัตถิ โหตุฯ

๒๑. สาวัง คุณณัง ะชะพะลัง เต
 ชัง วิริยงสัทธาภิรมมัง นิพพานัง โมกขัง
 คุยะหะกังถานังสัลลัง ปัญญานิกขัง ปุญญะ
 ภาคะยัง ตปบั้ง สุขัง สิริรुบั้ง จะตุวีสะติ
 เสนัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ
 หุตุ หุตุ หุตุ สะวาหาเยฯ

๒๒. นะโม พุทธัสสะ ทุกขัง อะ
 นิจจัง อะนัตตา รูปักขันโท เวทนัักขันโท
 สัตฺถุญฺกัขันโท สัังขารักขันโท วิญฺญาณัก
 ขันโท นะโม อิติปิโสภะคะวาฯ

๒๓. นะโม พุทธัสสะ ทุกขังอะ
 นิจจัง อะนัตตา รูปักขันโท เวทนัักขันโท
 สัตฺถุญฺกัขันโท สัังขารักขันโท วิญฺญาณัก
 ขันโท นะโม สะวากขาโต ภะคะวะตา
 ฐัมโมฯ

๒๔. นะโม ฐัมมัสสะ ทุกขัง
 อะนิจจัง อะนัตตา รูปักขันโท เวทนัักขัน
 โท สัตฺถุญฺกัขันโท สัังขารักขันโท วิญฺญา
 ณักขันโท นะโม สะวากขาโต ภะคะวะ
 ตา ฐัมโม

๒๕. นะโม ธรรมัสสะ ทุกขัง
 อเนิจจัง อะนัตตา รุปักขันโท เวทนักขัน
 โท สัญญักขันโท สังขารักขันโท วิญญา
 ณักขันโท นะโม สุปะฏิบันโน ณะคะวะ
 โต สาวะกะสังโฆ

๒๖. นะโมสังฆัสสะ ทุกขัง อเนิจ
 จัง อะนัตตา รุปักขันโท เวทนักขันโท
 สัญญักขันโท สังขารักขันโท วิญญาณัก
 ขันโท นะโม สุปะฏิบันโน ณะคะวะโต ส
 าวะกะสังโฆ วาหะปะริตตังฯ

๒๗. นะโม พุทธายะ มะอะอุ ทุก
 ขัง อเนิจจัง อะนัตตา ยาวะ ตัสสะ หาโย
 โมนะ อูอะมะทุกขัง อเนิจจัง อะนัตตา
 อูอะมะ ออวันทา นะโมพุทธายะ นะอะ
 กะตี นิสะระนะ อาระปะชุงัง มะอะอุ ทุก
 ขัง อเนิจจัง อะนัตตา จบแลฯ

(วิบัติสืต)

กรวดน้ำ

อิมินา ปุญฺญะกัมเมนะ ด้วยเดชะ
 ผลบุญแห่งข้าได้สร้าง และสวดยออดพระ
 ภัททไตรปิฎกนั ขอให้ไปกำจัดชุกอดหนุน
 บิดามารดา ผู้มพระคุณ และญาติกาครู
 อุปัชฌาย์ อาจารย์แลเจ้ากรรมนายเวร
 พระมหากษัตริย์ และมิตรรักสนิท เพื่อน
 สาลาสัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้า
 กรุงพาลีนางพระธรณี นางพระคงคา
 พระยายมราช นายนิริยะบาล ทังทั่ว
 จัตุโลกะบาล ศิริพุทธอำมาตย์ ชั้นจาตุ
 มะหาราชิกาเบองบน จำดังที่สุดพรหมา

เบื้องต่ำตั้งแต่อเวจขนมามาจนถึงมนุษย์โลก
 โดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตะจักร
 วาล คุณพระศรีรัตนตรัย และเทพยดา
 ทิ้งหลาย ตลอดทั้งอินทร์ พรหม ยม
 ยักษ์ กนธรรพ นาคร ท้าวมั่งหลายท
 ต้องทูลขอให้พ้นจากทุกข์ ท้าวมั่ง
 หลายที่ได้สุข ขอให้ได้สุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป
 ด้วยเดชะผลแห่งขำอุทิศให้ไปใน จง
 เป็นอุปนิสัย บัจจยแก้พระนิพพานใน
 บัจจุบันแลอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้น
 เทอญ ฯ

พระคาถาขินบัญชร

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)
วัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี

ตั้งนะโม ๓ จบ

พระคาถาที่ ๑

ชะยาสะนาคะตา พุทธา เขตตะวา มารัง
สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะกััง ระสัง เย
ปวิงสุ นระราสะภา.

พระคาถาที่ ๒

ตัมหังคะราทะโย พุทธา อัญฐะวีสะติ
นายะกา สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง
มัตตะเก เต มุนิสสะรา.

พระคาถาที่ ๓

สี่เส ปะติภูจฺจฺโต มัย्हัง พุทฺโธ ธัมโม
 ทะวีโลจะเน สังโฆ ปะติภูจฺจฺโต มัย्हัง
 อูเร สัพพะคุณากะโร.

พระคาถาที่ ๔

หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ สารีปุตฺโต จะ
 ทักขิณเ โทณทัณฺณิโย ปิฎฺฐิกากัสสิมิง
 โมกคัลลทานิ จะ วามะเก.

พระคาถาที่ ๕

ทักขิณเ สะวะเน มัย्हัง อาสุง อานันทะ-
 ราชุโล กัสสะโป จะ มะหานาโม อุกาสุง
 วามะโสตะเก.

พระคาถาที่ ๖

เกสันทเต ปิณฺณฐิกากัสสิมิง สุริโยวะ ปะภัง-
 กะโร นิสินโน สิริสัมบันโน โสภิต
 มุณีปุงกะโว.

พระคาถาที่ ๗

กุมาระกัสสะโป เถโร มะหะสี จิตตะวา-
 ทะโกโส มัยหัง ะทะเน นิงจัง ปะติฏ-
 ฐาสี คุณากะโร.

พระคาถาที่ ๘

ปุณฺณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาถี นันทะสึ-
 วะถึ เถรา ปัสฺสจะ อิมะ ชาตา นะลาเต
 ติละกา มะมะ.

พระคาถาที่ ๙

เสสาสี่ตี มหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
 เอเตสี่ตี มหาเถรา ชิตะวันโต ชโนระสา
 ชะลันตา สี่ละเตชนะ อังคะมังเกสุ
 สัณฐิตา.

พระคาถาที่ ๑๐

ระตะนัง ปุระโต อาสี ทักขิเณ เมตตะ-
 สุตตะกัง ฐะชัคคัง บัจฉะโต อาสี วาเม
 อังกุลิมาละกัง.

พระคาถาที่ ๑๑

ขันชะโมระปะริตตัญจะ อาภูนาภูยะสุต-
 ตะกัง อากาเส นะทะนัง อาสี เสสา
 ปาการะสัณญิตา.

พระคาถาที่ ๑๒

ชินานานาวะระสังยุตตา สัตตปปาการะ-
 ลังกะตา วาตะปีตตาทิสัญชาตา พาหิรัช-
 ฌัตตบุ้ททะวา.

พระคาถาที่ ๑๓

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะ-
 เตชะสา วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา
 สัมพุทธะบัญญัติชะเร.

พระคาถาที่ ๑๔

ชินะบัญญัติชะระมัชฌัมหิ วิหารันตัง มะหี-
 ตะเล สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต
 มะหาปริสาสะภา.

พระคาถาที่ ๑๕

อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข
 ชินานุภาวณะ ชิตูบัททะโว
 ฐัมมานุภาวณะ ชิตาริสังโฆ
 สังฆานุภาวณะ ชิตันตะราโย.

พระคาถาที่ ๑๖

สัทธัมมานุภาวปะปาติโต จะรามิ ชินะปัญ-
 ชะเรติ.

ชินะปัญชะระคาธา นิฏฐิตา.

อาณิสสังส์ชินบัญญัติ

พระคาถาชินบัญญัติ^๕นี้เป็นคาถาที่
 ตกทอดมาจากลังกา เจ้าประคุณสมเด็จฯ

ค้นพบในคัมภีร์โบราณ ได้ตัดแปลง
แก้ไขแต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกลักษณ์
พิเศษ ได้เนื้อถ้อยกระทางความสมบูรณ์
เปลือออกมาแล้วมีแต่สิ่งศิริมงคลแก่ผู้
สวดทุกประการ

พระภาถานเป็นการอัญเชิญพระ
พุทธานุภาพแห่งพระบรมศาสดา สมเด็จพระ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธรูปเจ้าที่
ได้เคยมาตรัสรู้ก่อนหน้านั้น จากนั้นเป็น
การอัญเชิญพระอรหันต์จีณาสพ อัน
สำเร็จคุณธรรมวิเศษแต่ละองค์ไม่เหมือน
กัน นอกนั้นยังอัญเชิญพระสูตรต่าง ๆ

อันโบราณจารย์เจ้าถือว่าเป็นพระพุทธร
 มนต์ อันวิเศษแต่ละสูตรมารวมกัน
 สอดคล้องเป็นกำแพงแก้วคุ้มครองตั้งแต่
 กระทบจอมขวัญของผู้ภาวนาพระ
 คาถาลงมาจนล้อมรอบตัวจนกระทั่งหา
 ช่องโหว่ให้อันตรายสอดแทรกเข้ามา
 มิได้

อานุภาพแห่งพระคาถา

ผู้ใดได้สวดภาวนาพระคาถาชิน
 บัญชรนี้ เป็นประจำอยู่เสมอจะ
 ทำให้เกิดความสิริมงคลสมบูรณ์พูนผล

ศัตรูหมู่พาลไม่กล้ากล้ากลาย ไปทางใด
 ย่อมเกิดเมตตามหานิยม เกิดลาภผลพูน
 ทวี ขจัดภัยจากภูตผีปีศาจ ตลอดจน
 คุณไสย์ต่าง ๆ ทำน้ามนต์รดแก้สรรพ
 โรคภัย เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต มีคุณภาพ
 ตามแต่จะปรารถนา ดังคำโบราณว่า
 “ฝอยท่วมหลังช้าง” จะเดินทางไปที่
 ไต ๆ สวด ๑๐ จบ แล้วอธิษฐานจะสำเร็จ
 สมดั่งใจ

การเริ่มต้นและวิธีสวด

การเริ่มต้นสวดภาวนาให้หาวันดี
 คือ วันพฤหัสบดีเป็นวันเริ่มต้น โดย

น้อมนำดอกไม้ รูปเทียนธวายบูชาคุณ
พระศรีรัตนตรัยและดวงพระวิญญูญาณอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทั่วพระมณฑลได้ก็ยิ่งดี ถ้าไปไม่ได้ก็ให้
ระลึกถึงท่านหันหน้าไปทางวัดระฆังก็ใช้ได้
เมื่อบูชาพระรัตนตรัยและดวงวิญญู
ญาณของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแล้ว จึงเริ่ม
ต้นสวด โดยอ่านตามบทให้ได้ ๑ จบ
ก็เป็นอันเสร็จพิธีเริ่มต้น

จากนั้นก็หมั่นท่องบ่อย ๆ จนจำ
ได้แม่นยำ ยิ่งคล่องก็ยิ่งดี ก่อนนอนทุก
คืนสวดเสียหนึ่งจบ ถ้าจะเดินทางไปต่าง
ถิ่น ก่อนจะไปให้สวดภาวนาเสียหนึ่งจบ
จึงบ้ายหน้าไปจะปลอดภัย นอนกลางคืน
ไม่สะดุ้งตกใจหรือหวาดผวา เข้าต้นมา

จะทำนํ้ามนต์ล้างหน้าก็ให้จุดธูปเทียน
บูชา ว่าพระคาถาเสี่ยหนึ่งจบ นํ้าไป
ล้างหน้ารดตัวจะมีกำลังใจ จะทำมาค้า
ขายระลึกถึงเจ้าประคุณสมเด็จ ฯ ทำนํ้า
มนต์ด้วยพระคาถานํ้าไปพรหมข้าวของ
จะขายดี จะมีพระของสมเด็จ ฯ หรือไม่
ก็ตามสวดพระคาถานี้เท่ากับมีพระสม-
เด็จ ฯ ของท่านเหมือนกัน จับใช้ได้
บวญทำนํ้ามนต์ด้วยพระคาถานี้จะช่วยให้
ไม่มากก็น้อยหมั่นภาวนาไว้ จะมีสติภูมิ
เป็นที่ตั้ง มีเหตุอันตรายจะทำให้แคล้ว
คลาดไป ใครคิดร้ายก็แพ้กั๊ย เป็นของมี
ค่านับประมาณมิได้ เป็นสมบัติอันอมตะ
ที่เจ้าประคุณสมเด็จ ฯ ได้ทิ้งไว้ให้ลูก
หลานใช้สวดภาวนาป้องกันภัยนานา
ประการ

กาถาเสริมทรัพย์ฯ หลวงพ่อปาน
วัดบางนมโค จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คังนะโม ๓ จบ

พุทฺธะ มะ อะ อุ นะโม พุทฺธ ชฯ ยะ (หนึ่งจบ)
วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา
วิระอิทธิโย พุทฺธัสสะ มานีมามะ พุทฺธัสสะ สะวาโหมฯ
(สวดวันละ ๕ จบ ถ้าวันไหนไม่ได้สวด วันต่อไปต้องสวดเพิ่ม)

กาถามหาลาก ใช้เรียกทรัพย์ เรียกกลาง
นะ มา มี มา มะหาลากา อิติ พุทฺธัสสะ สุวณฺณัง วา
ระชะตัง वा มะณี वा มะณี वा ะนัง वा ฟ้า้ง वा อัดถัง वा
ปัตถัง वा เอहि เอहि อากัจเฉยยะ อิติ มี มา นะมามิหังฯ
(สวดภาวนาก่อนนอนและตื่นนอนเช้า กลางคืนแก่
กลางวันแก่)

กาถาบูชาเงิน

อติบูชาจะมหาราชา สัพพะเสน่ห้หา อะระหังสัมมา
สัมพุทฺโธมามา ยาทตรายามดี วันชัยมารศรี สวัสดิ์ลาโก
นะโมพุทฺธชฯ

ผู้ใด ได้สวดมนต์ภาวนากาถาข้างบนนี้เป็นประจำ
จะทำให้การดำเนินชีวิตประสบความสุขความเจริญรุ่งเรือง
เป็นพ่อค้าแม่ค้าพานิช จะเกิดโชคลาภ ทรัพย์สินเงินทอง
เพิ่มพูนคืบกันแล